

## ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การบำบัดแบบเสริมในผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านม

## ผู้เขียน

นางวรรณณ์ แก้ววิสัย

## ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

## คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร วงศ์หังษ์กุล ประธานกรรมการ  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิลักษณ์ วรรณฤทธิ์ กรรมการ

## บทคัดย่อ

ผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านมจะได้รับผลกระทบจากการวินิจฉัยและการรักษาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ จึงมักมีการนำการบำบัดแบบเสริมที่หลากหลายมาใช้เพื่อบำบัดความไม่สุขสบายที่เกิดขึ้นจากผลกระทบดังกล่าว การวิจัยเชิงพรรณนาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบำบัดแบบเสริมในผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านมที่มีภูมิต้านทานอยู่ในภาคเหนือ และรับการรักษาที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 136 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับการบำบัดแบบเสริมสร้างโดยผู้วิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม ได้รับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คำนวณหาดัชนีความตรงตามเนื้อหาได้ .84 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาใช้การบำบัดแบบเสริมร้อยละ 84.55 ในจำนวนนี้เลือกใช้หญ้าปักกิ่งร้อยละ 53.91 ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมและวิตามินร้อยละ 31.30 และการสวนมดร์ร้อยละ 28.70 ส่วนเหตุผลในการใช้การบำบัดแบบเสริมกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.46 ระบุอย่างชัดเจนว่าเสริมการรักษามะเร็ง อีกร้อยละ 32.16 มีเหตุผลเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของมะเร็งและส่งเสริมสุขภาพ ในส่วนของการได้รับข้อมูลการบำบัดแบบเสริมนี้แหล่งข้อมูลจะประกอบด้วยญาติหรือบุคคลในครอบครัวร้อยละ 26.76 เพื่อนบ้านหรือเพื่อนร้อยละ 26.22 และการแสวงหาข้อมูลด้วยตนเองร้อยละ 15.68 ช่วงระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างใช้การบำบัดแบบเสริมจะเป็นช่วงที่ได้รับการวินิจฉัยโรคนจนถึงก่อนการผ่าตัดร้อยละ 48.65 หรือในช่วงที่ได้รับการผ่าตัด

ร้อยละ 21.08 และช่วงที่ได้รับเคมีบำบัดร้อยละ 18.92 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.78 รับรู้ผลของการใช้การบำบัดแบบเสริมว่าเกิดผลดีมากที่สุด อีกร้อยละ 43.78 ไม่สามารถระบุผลที่เกิดขึ้นได้ และอีกร้อยละ 2.43 ระบุว่าการใช้การบำบัดแบบเสริมก่อให้เกิดผลข้างเคียงหรือผลเสีย ในส่วนของค่าใช้จ่ายกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 29.56 ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้การบำบัดแบบเสริม ที่น่าสนใจคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90.43) ไม่ให้ข้อมูลการบำบัดแบบเสริมกับแพทย์ผู้รักษา

ผลการวิจัยครั้งนี้เจ้าหน้าที่ที่มสุขภาพควรจะต้องตระหนักถึงการใช้การบำบัดแบบเสริมในผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านม และเรียนรู้ที่จะผสมผสานการบำบัดแบบเสริมที่เหมาะสมเพื่อเติมเต็มต่อความต้องการของผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่  
Copyright © by Chiang Mai University  
All rights reserved